

דְּנִיָּאל הַקָּטָן לֹא הוֹלֵךְ לְאֲרִיּוֹת

מאיה פרוכטמן (אגמון)

לְדְנִיָּאל הַקָּטָן יֵשׁ עֵינַיִם כְּחִלּוֹת,
אִף הֵן קָצַת אֲדָמוֹת
(הוא בוכה בלילות).

דְּנִיָּאל הַקָּטָן לֹא הוֹלֵךְ לְאֲרִיּוֹת.
דְּנִיָּאל הַקָּטָן לֹא כוֹתֵב עַל הַקִּירוֹת.
דְּנִיָּאל הַקָּטָן רַק חוֹלֵם חֲלוֹמוֹת,
וּמְבִיט בְּעוֹלָם בְּעֵינַיִם תְּמִימוֹת.

דְּנִיָּאל הַקָּטָן, הוּא נוֹלֵד לֹא מְזֻמָּן,
אֶחָ לְעֵנָב, וּלְנִטְלֵי גֶם.
דְּנִיָּאל הַקָּטָן הוּא יִלְדוֹן כַּה מְתוֹק,
רַב הַזְּמַן הוּא יֵשֶׁן
(דְּנִיָּאל הוּא תִינּוֹק).

דְּנִיָּאל הַקָּטָן מְתִיר לְעֲצָמוֹ,
מְגַרְגֵר, מְשִׁהֵק וְקוֹרֵא לְאִמּוֹ,